oli öelnud. Ta ütles: Kotike lahti! Kotike läks lahti ja säält tulid kõiksugused söögid wälja. Ta sõi kõhu täis ja läks koju. Kui ta koju läks, siis tuli rikas mees, kes kawalam oli, tema juure, ja ütles: Anna see kott minule, ma annan oma mõisa sinule. Waene mees oli welmis ja tegi ka nõnda. Ta ei saanud kaua läbi, siis lõppis see wara tall otsa ja ta küsis seda kotti tagasi, aga rikas mees ei annud enam. Waene mees läks jälle külma juure ja palus weel niisuguft kotti, nagu tall enne oli olnud. Külm ütles: Ma wõin sinule weel ühe koti anda. Mees wõttis koti ja läks tänuga koju. Rikas mees tuli jälle sinna ja waene ütles: Mull on nüüd weel parem kott, kui enne. Rikas mees tahtis seda endise kotiga ära wahetada ja waene oli ka sellega rahul. Siis kutsus

rikas kõik sugulased ja külalised kokku ja ütles: Kotike lahti! Siis tuliwad säält imelikud imehed wälja ja neil olid kepid käes ja hakasid külalisi nüpeldama. Kellegile ei tulnud meele ütelda, et kotike kinni läheks. Wiimaks kui nad küllalt olid nuuti saanud, siis ütles ta: Kotike kinni! ja kotike läks kinni. Siis sai rikas aru, et ta petetud oli ja raius selle koti puruks. Waesel mehel oli aga nüüd põli.

№ 7.

Üks wana tüdruk läks laadale, aga tall olid wanad rõõwad seljas, kennigi ei waatanud teda. Siis läks ta koju ja pani jalarätikud päha, saapa-säärred kätte, heinatuusti jala ämber, wana musta rehehamme kere